

прочеє моєто мнѣніє за сѣчки те призабѣжи, но мнѣніє тѣкмо, а нѣ непреложно ѡпредѣленіє, (защѣто дрѹги мѡже да разсѹждава пѡ добре вѣщи те, ѡ мѡже да ѡзабѣжи ѡ пѡдобро мнѣніє.) а когато ѡ дрѹги ѡзабѣжатъ своѣ те мнѣніа, ѡ покаже се дрѹго пѡдобро ѡ пѡ ѡснователно, готѡвъ самъ ѡ азъ да подкаѡнимъ шѣ та си пѡдъ правдата (но нѣ пѡдъ само мнѣніє то) ѡ да посабѡдѡвамъ пѡ доброто ѡ пѡпракото. (н)

мѣстоименіа претворѣни (какѡто що ѡзложѣхъ въ предварѣвшемъ прострѣнно скѡето ѡтѡмъ мнѣніє), какѡ были да были, по настоѣщемъ приѡли са въ ѡзыкатъ такѡва ѣстество да са членове, непрѣмѣнно като що са на Грецы те нѣхните, а нѣ мѣстоименіа. За то ѡ мѡ трѣбѡва да ги ѡмаме ѡ ѡупотребѡваме като за членове, а нѣ ни за мѣстоименіа, ни за частѣцы.

(н) Отъ ѡсемъ те чѣсти слѡва що ги ѡма мѡйка та Славѣнскѣ ѡзыкъ, на Болгарскѣатъ нѣ достаѣтъ ѣдина, сир. причѣстїето, защѣто го нѣма. (ѡ зрѣ ѡтѡмъ въ 27. примѣч.) а вмѣсто нѣго ѡма дрѹга ѣдна, членатъ, що то ѡ нѣма Славѣнскѣ, ѡ вѣватъ пѡки ѡсемъ чѣсти слѡва ѡ въ Болгарскѣатъ. Христѡки Пѡвловичъ, прѣтворѣлъ ѣ причѣстїе въ Болгарскѣатъ ѡзыкъ, нѣ ѡупотребѣтелно, но за нѣжда ѡзмѣшлено по подражѣнію на Славѣнскѣ те причѣстїа, какѡто що се вѣди ѡв-